

REFORMATIE NIEUWS

VRIJHEID

VAN

KEUZE

In deze uitgave

VRIJHEID VAN KEUZE	3
De Hemel begint nu	4
‘ZO ZEGT DE HEERE’	7
Het geduld van de Heiligen	8
De Troon der Genade	12
Het Doel van de Genade	14
Het verbond	16
der Genade	16

Conferenties 2018

Voorjaarsconferentie,
Noord- en Zuid-Duitse Vereniging,
18-20 mei, Oberbernards/
Fulda (Foto's vindt u achterin)

Herfstconferentie,
Noord- en Zuid-Duitse Vereniging,
28-30 september,
Oberbernards/Fulda

Winterconferentie,
Noord- en Zuid-Duitse Vereniging,
14-16 december,
Oberbernards/Fulda

Uitgegeven door:

The Reformation Herald
Official Church of the Seventh
Day Adventist Reform Movement
P O Box 7240, Roanoke
VA 24019, USA
Web: <http://www.sdarm.org>

Nederland

Zevende Dags Adventisten
Refomatiebeweging
Mezenhof 41
9561 CC Ter Apel
Bankrekening:
NL27 INGB 0004 294694
BIC Nummer: INGBNL2A
Web: <http://www.zda-ref.nl>

Suriname

Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging
Kashmirstraat 104
Paramaribo
Boerbuiten
Postbus 8141
Web: <http://www.zda-ref.nl>

VRIJHEID VAN KEUZE

Van af het eerste begin gaf God de mensheid de macht om te kiezen tussen goed en kwaad, gehoorzaamheid en opstand, leven en dood. Tot het eerste paar zei Hij: 'Van alle bomen van deze hof zult gij vrij eten; maar van de boom der kennis des goeds en des kwaads, daarvan zult gij niet eten; want ten dage, dat gij daarvan eet, zult gij de dood sterven' (Genesis 2:16-17).

Er zijn enkele interessante punten om in dit Schriftgedeelte te beschouwen:

1. God zei, dat zij vrij konden eten van elke boom in de hof. Hier is ware vrijheid, gevonden in gehoorzaamheid aan God.

2. Anderzijds belette God Adam niet van de verboden vrucht te eten, maar openbaarde hem het gevolg van ongehoorzaamheid. Een bekende prediker heeft keuzevrijheid een "verschrikkelijke vrijheid" genoemd, met alle gevolgen van dien. Inderdaad moeten wij altijd zorgvuldig nadenken voor wij een beslissing nemen, vooral als het mogelijk iets kan betekenen, dat tegengesteld is aan Gods wil. Het is van vitaal belang om verstandig gebruik te maken van onze keuzevrijheid. Aan Kaïn en Abel was ook keuzevrijheid gegeven tussen het volgen van Gods aanwijzingen betreffende ware aanbidding ten opzichte van het doen van hun eigen wil. Abel koos de eerste en Kaïn de tweede. Wij kennen heel goed het gevolg van hun keuze.

Alvorens het beloofde land binnen te gaan maakte Mozes twee opties aan Israël bekend: 'Het leven en de dood heb ik u voorgesteld, de zegen en de vloek! Kiest dan het leven, opdat gij leeft, gij en uw zaad' (Deuteronomium 30:19). Wij kunnen kiezen tussen leven en dood, maar de Heer raadt ons ten sterkste aan om het leven te kiezen. Dit is een zeer verstandige keuze.

Vlak voor zijn dood nodigde Jozua Israël uit om hun gelofte om de Heer te gehoorzamen te vernieuwen. Hij zei tegen hen: 'Doch zo het kwaad is in uw ogen de Heere te dienen, kiest u heden, wie gij dienen zult; hetzij de goden, welke uw vaders, die aan de andere zijde der rivier waren, gediend hebben, of de goden der Amorieten, in wier land gij woont; maar aangaande mij, en mijn huis, wij zullen de Heere dienen!' (Jozua 24:15). Jozua maakte duidelijk, dat die goden van Kanaän hun land niet konden

houden. Maar Israël was vrij om te kiezen.

Tijdens de grote afval in de tijd van koning Achab legde Elia, Gods boodschapper, twee opties het volk voor: 'Hoelang hinkt gij op twee gedachten? Zo de Heere God is, volgt Hem na, en zo het Baäl is, volgt hem na!' (1 Koningen 18:21).

Voor die dag had Israël drie en een half jaar geleden, omdat zij op Baäl vertrouwden. Wat zou de verstandige keuze zijn? Maar zij waren vrij om Baäl te kiezen en de verschrikkelijke gevolgen te lijden.

In Matthéüs 7:13-14 plaatste Christus voor Zijn toehoorders twee wegen en legde de zekere gevolgen van beide uit: 'Gaaf in door de enge poort; want wijd is de poort, en breed is de weg, die tot het verderf leidt, en velen zijn er, die door deze ingaan; want de poort is eng, en de weg is nauw, die tot het leven leidt, en weinigen zijn er, die deze vinden.' Ook in dit opzicht beveelt Christus ons sterk aan om binnen te gaan door de enge poort. Maar wij zijn vrij om te kiezen, welke weg wij willen volgen: leven of dood.

Tijdens de Eerste Wereldoorlog moesten de Zevende Dags Adventisten kiezen tussen

*God gehoorzamen en verdrukking en vervolging ondergaan van het land, of

*De burgerlijke autoriteiten gehoorzamen en het misnoegen van God ondergaan.

Een klein overblijfsel, door Gods genade, koos om de Tien Geboden van Gods wet te gehoorzamen, en zij werden uitgesloten van de gemeente, die zij liefhadden en vervolgd door de autoriteiten. Dit getrouwe standpunt resulteerde in het begin van de Zevende Dags Adventisten Reformatiebeweging.

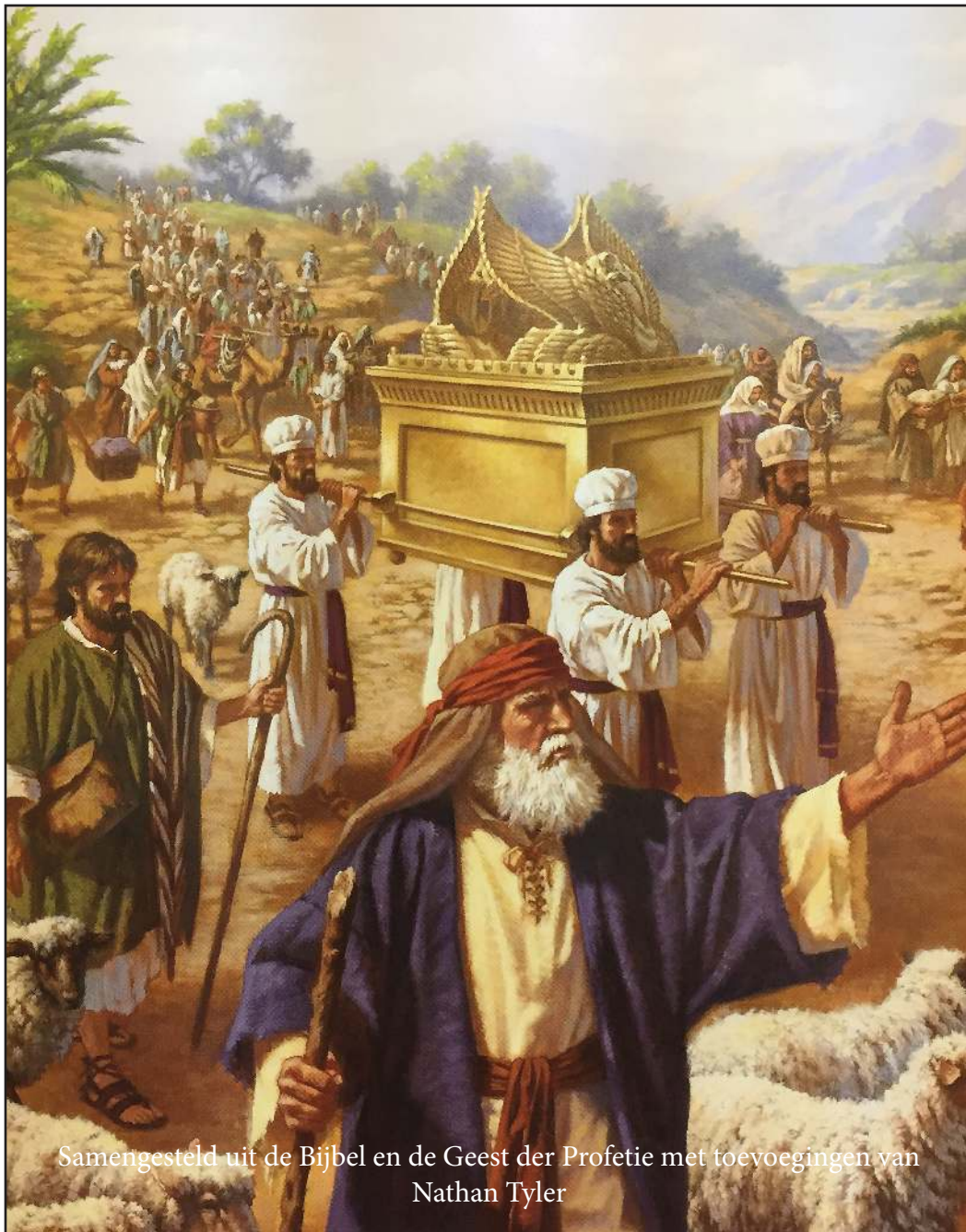
Onder de prediking van de boodschap van de derde engel zal iedereen kiezen tussen

*Het ontvangen van het teken van God en het ondergaan van de vervolging van de burgerlijke en godsdienstige autoriteiten, of

*Het ontvangen van het merkteken van het beest en de zeven laatste plagen ondergaan. (Zie Openbaring 13 het hele hoofdstuk en 14:9-13).

Welke weg zullen wij kiezen? Alleen door Gods genade kunnen wij het juiste pad kiezen en trouw zijn aan de Heer.

De Hemel begint nu

Samengesteld uit de Bijbel en de Geest der Profetie met toevoegingen van Nathan Tyler

DE WET VAN DE HEMEL

Hoe kan de hele wet worden samengevat? Een wetgeleerde vroeg eens aan Jezus: 'Meester, welk is het grote gebod in de wet? En Jezus zeide tot hem: Gij zult liefhebben de Heere uw God, met geheel uw hart, en met geheel uw ziel, en met geheel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede

aan dit gelijk is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf. Aan deze twee geboden hangt de ganse wet en de profeten' (Matthéüs 22:36-40).

"De wet veroordeelt alle zonden en vereist alle deugdzaamheid. Deze vraagt van de mens een uiterlijk respect, en eist zuiverheid van de ziel." –The Review and Herald, 26 februari 1901.

'Gij zult niet doden'. Zonden, die behoren tot dit gebod zijn onder
Reformatie Nieuws, jaargang 23 nummer 3

meer moord, geweld, zelfmoord, oorlog, haat, racisme, onmatigheid, overwerk.

Deugden, die het tegenovergestelde weerspiegelen omvatten de bescherming en het behoud van het leven: matigheid, zelfzorg, gezond leven, zorg voor de armen en daklozen, en zieken bezoeken en hen, die in de gevangenis zitten.

'Gij zult niet stelen.' Zonden, die

behoren tot dit gebod, zijn onder meer diefstal, beroving, slavernij, afzetterij, verovering, oneerlijkheid.

Deugden, die het tegenovergestelde weerspiegelen, zijn onder meer: eigendommen beschermen, anderen helpen, geven en uitoefenen van vrijgevigheid en gastvrijheid.

Hoe werkt de hemel? ‘Gij zijt die Heere alleen, Gij hebt gemaakt de hemel, de hemel der hemelen, en al hun heer, de aarde en al wat daarop is, de zeeën en al wat daarin is, en Gij maakt die allen levend, en het heer der hemelen aanbidt u’ (Nehemía 9:6).

“De wil van God wordt tot uitdrukking gebracht in de geboden van Zijn heilige wet, en de beginselen van deze wet zijn de beginselen des hemels...

Maar in de hemel wordt niet gediend met een wettische geest... In hun dienen zijn de engelen geen dienstknechten, maar zonen. Er bestaat een volmaakte eenheid tussen hen en de Schepper.” –Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen, blz. 97.

Wat zal de basis zijn van het oordeel? ‘Alsdan zal de koning zeggen tot hen, die aan Zijn rechterhand zijn: Komt, gij gezegenden Mijns Vaders, beërfdt dat Koninkrijk, dat u bereid is van de grondlegging der wereld. Want Ik ben hongerig geweest, en gij hebt Mij te eten gegeven; Ik ben dorstig geweest, en gij hebt Mij te drinken gegeven; Ik was een vreemdeling, en gij hebt Mij geherbergd. Ik was naakt, en gij hebt Mij gekleed; Ik ben krank geweest, en gij hebt Mij bezocht; Ik was in de gevangenis, en gij zijt tot Mij gekomen. Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden, zeggende: Heere, wanneer hebben wij U hongerig gezien, en gespijzigd, of dorstig, en te drinken gegeven? En wanneer hebben wij U een vreemdeling gezien, en geherbergd, of naakt, en gekleed? En wanneer hebben wij U krank gezien, of in de gevangenis, en zijn tot U gekomen? En de Koning zal antwoorden en tot hen zeggen: Voorwaar zeg Ik u: Voor zoveel gij dit een van deze, Mijn minste broeders gedaan hebt, zo hebt gij dat Mij gedaan’ (Matthéüs

25:34-40).

DE KINDEREN DES HEMELS

Welke uitdaging biedt Jezus ons aan? ‘Want Ik zeg u: Tenzij uw gerechtigheid overvloediger is dan van de Schriftgeleerden en Farizeeën, dat gij in het Koninkrijk der hemelen geenszins zult ingaan’ (Matthéüs 5:20).

“De Joden waren van mening, dat God liefhad, wie Hem dienden, volgens hun inzicht zij, die de inzettingen van de rabbi’s vervulden, en dat de gehele rest van de wereld onder Zijn toorn en vloek lag.” –Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen, blz. 68.

“De Joden hadden moeizaam gezwoegd om volmaaktheid te bereiken door hun eigen pogingen, en zij waren daarin niet geslaagd. Christus had hun verteld, dat hun gerechtigheid nooit het koninkrijk der hemelen zou kunnen binnengaan.” –Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen, blz. 70.

Wat is Jezus’ welbekende verklaring over volmaaktheid? ‘Weest gij dan volmaakt, gelijk uw Vader, Die in de hemelen is, volmaakt is’ (Matthéüs 5:48).

“De voorwaarden voor het eeuwige leven zijn onder de genade dezelfde als in Eden, volmaakte gerechtigheid, harmonie met God, volkomen eenvormigheid met de beginselen van Zijn wet.” –Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen, blz. 69.

Welk voorbeeld geeft de Vader ons? ‘Opdat gij kinderen moogt zijn van uw Vader, Die in de hemelen is; want Hij doet Zijn zoon opgaan over bozen en goeden en regent over rechtvaardigen en onrechtvaardigen’ (Matthéüs 5:45).

“God is liefde. Als lichtstralen, die van de zon komen, stromen liefde, licht en vreugde van Hem tot al Zijn schepselen. Het is Zijn natuur om te geven. Zijn leven zelf is een stroom van onzelfzuchtige liefde.” –Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen, blz. 70.

Hoe kunnen wij Gods wet vervullen? ‘Weest niemand iets schuldig, dan elkander lief te hebben; want die de ander liefheeft, die heeft

de wet vervuld’ (Romeinen 13:8).

Welke gelegenheid heeft God ons gegeven om liefde te tonen? ‘Indien iemand zegt: Ik heb God lief, en zijn broeder haat, die is een leugenaar, want die zijn broeder niet liefheeft, die hij gezien heeft, hoe kan hij God liefhebben, Die hij niet gezien heeft?’ (1 Johannes 4:20).

Wat is de kern van ware godsdienst? ‘De zuivere en onbevleete godsdienst voor God en de Vader is deze: wezen en weduwen bezoeken in hun verdrukking, en zichzelf onbesmet bewaren van de wereld’ (Jakobus 1:27).

“Wij kunnen niet met God in aanraking komen zonder in aanraking te komen met de mensen, want in Hem, die op de troon van het universum zit, zijn God-zijn en mens-zijn verenigd... Dan zullen het medelijden en het medeleven van Christus in ons leven zichtbaar zijn... Voor ons zal het even natuurlijk zijn te voorzien in de behoeften van armen en lijdenden als het voor Christus natuurlijk was om rond te gaan en goed te doen.” –Lessen uit het Leven van Alledag, blz. 238.

Wat is de context van Christus’ opdracht om ‘volmaakt te zijn’? ‘Gij hebt gehoord, dat er gezegd is: Gij zult uw naaste liefhebben en uw vijand zult gij haten. Maar Ik zeg u: Hebt uw vijanden lief, zegent ze, die u vervloeken, doet wel aan hen, die u haten, bidt voor hen, die u geweld doen, en die u vervolgen. Opdat gij kinderen moogt zijn van uw Vader, Die in de hemelen is, want Hij doet Zijn zoon opgaan over bozen en goeden, regent over rechtvaardigen en onrechtvaardigen’ (Matthéüs 5:43-45).

“Vriendelijk zijn voor de ondankbaren en de bozen, goed te doen zonder op een beloning te hopen, is het kenmerk van het koningschap des hemels, het zekere teken waardoor de kinderen van de Allerhoogste hun hoge staat openbaren.” –Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen, blz. 69.

Hoe is het mogelijk zich voor te bereiden om de hemel binnen te gaan? ‘Door het geloof is Enoch weggenomen geweest, opdat hij de dood niet zou zien; en hij werd niet

gevonden, daarom dat God hem weggenomen had; want vóór zijn wegneming heeft hij getuigenis gehad, dat hij God behaagde' (Hebreeën 11:5).

"De volmaaktheid van het christelijk karakter wordt bereikt, wanneer de drijfveer om anderen te helpen en te zegenen voortdurend van binnenuit komt. Het is de atmosfeer van deze liefde rond de ziel van de gelovige, die hem een geur des levens ten leven doet zijn, en die God in staat stelt zijn werk te zegenen." –Van Jeruzalem tot Rome, blz. 402.

Wat wil Jezus dat wij doen? 'Indien gij Mijn geboden bewaart, zo zult gij in Mijn liefde blijven; gelijk Ik de geboden van Mijn Vader bewaard heb, en blijf in Zijn liefde' (Johannes 15:10).

Over welk gebod sprak Hij? 'Dit is Mijn gebod, dat gij elkander liefhebt, gelijk Ik u liefgehad heb' (vers 12).

"Liefde voor de mensen is de naar de aarde gerichte openbaring van de liefde Gods. Om deze liefde in te planten, om ons kinderen van één gezin te maken, werd de Koning der heerlijkheid één van ons. En wanneer Zijn afscheidswaarden in vervulling gaan: ... 'dat gij elkander liefhebt, gelijk Ik u heb liefgehad' (Johannes 15:12), wanneer we de wereld liefhebben, zoals Hij die liefhad, dan is voor ons Zijn zending volbracht. We zijn geschikt gemaakt voor de hemel, want we hebben de hemel in ons hart." –De Wens der Eeuwen, blz. 562.

DE HEMELSE RUST

Wat beloofde God aan Israël om naar Kanaän te gaan? 'Hij dan zeide: Zou Mijn aangezicht moeten meegaan om u gerust te stellen?' (Exodus 33:14).

Wat wordt bedoeld met deze 'rust'? 'Maar gij zult over de Jordaan gaan, en wonen in het land, dat u de Heere, uw God, zal doen erven; en Hij zal u rust geven van al uw vijanden rondom, en gij zult zeker wonen' (Deuteronomium 12:10).

Wat gebeurde met degenen, die niet geloofden? 'Want Hij is onze

God, en wij zijn het volk Zijner weide, en de schapen Zijner hand. Heden, zo gij Zijn stem hoort, verhardt uw hart niet, gelijk te Meriba, gelijk ten dage van Massa in de woestijn; waar Mij uw vaders verzochten, Mij beproefden, ook Mijn werk zagen. Veertig jaren heb Ik verdriet gehad aan dit geslacht, en heb gezegd: Zij zijn een volk, dwalende van hart, en zij kennen Mijn wegen niet. Daarom heb Ik in Mijn toorn gezworen: Zo zij in Mijn rust zullen ingaan!' (Psalm 95:7-11).

Waarom waren zij niet in staat Gods 'rust' in te gaan? 'Want sommigen, toen zij die gehoord hadden, hebben Hem verbitterd doch niet allen, die uit Egypte door Mozes uitgegaan zijn. Over wie nu is Hij vertoornd geweest, veertig jaren? Was Hij het niet over degenen, die gezondigd hadden, wier lichamen gevallen zijn in de woestijn? En aan wie heeft Hij gezworen, dat zij in Zijn rust niet zouden ingaan, anders dan aan hen, die ongehoorzaam geweest waren? En wij zien, dat zij niet hebben kunnen ingaan vanwege hun ongeloof' (Hebreeën 3:16-19).

Was de belofte vervuld in de tijd van Jozua? 'Deze allen zijn in het geloof gestorven, de beloften niet verkregen hebbende, maar hebben die van verre gezien, en geloofd en omhelsd, en hebben beleden, dat zij gasten en vreemdelingen op de aarde waren. Want die zulke dingen zeggen, betonen duidelijk, dat zij een vaderland zoeken. En indien zij aan dat vaderland gedacht hadden, van hetwelk zij uitgegaan waren, zij zouden tijd gehad hebben om weer te keren. Maar nu zijn zij begerig naar een beter, dat is naar het hemelse. Daarom schaamt Zich God voor hen niet om hun God genaamd te worden; want Hij had hun een stad bereid' (Hebreeën 11:13-16).

Hoe zit het met ons? 'Maar wij verwachten, naar Zijn belofte, nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, in welke gerechtigheid woont. Daarom, geliefden, verwachtende deze dingen, benaastigt u, dat gij onbevlekt en onbestraffelijk

bevonden moogt worden door Hem in vrede' (2 Petrus 3:13-14).

Hoe daagt dit ons uit? 'Laat ons dan vrezen, dat niet te eniger tijd, de belofte van in Zijn rust in te gaan nagelaten zijnde, iemand van u schijne achtergebleven te zijn' (Hebreeën 4:1).

Wat zijn de uitnodiging en belofte van Jezus? 'Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven' (Matthéüs 11:28).

Wat wil Hij voor ons doen? 'En het werk der gerechtigheid zal zijn vrede; en de werking der gerechtigheid zal zijn gerustheid en zekerheid tot in eeuwigheid. En mijn volk zal in een woonplaats des vredes wonen, en in verzekerde woningen, en in stille geruste plaatsen' (Jesaja 32:17-18).

Hoe ontvangen wij vrede? 'Gij zult allerlei vrede bewaren, want men heeft op U vertrouwd' (Jesaja 26:3).

"Zij, die Christus aan Zijn woord houden en hun ziel aan Zijn hoede overgeven, hun leven aan Zijn voorschriften, zullen vrede en rust vinden. Niets in de wereld kan hen bedroeven, wanneer Jezus hen verheugd maakt door Zijn aanwezigheid. In volkomen berusting ligt volkomen rust...

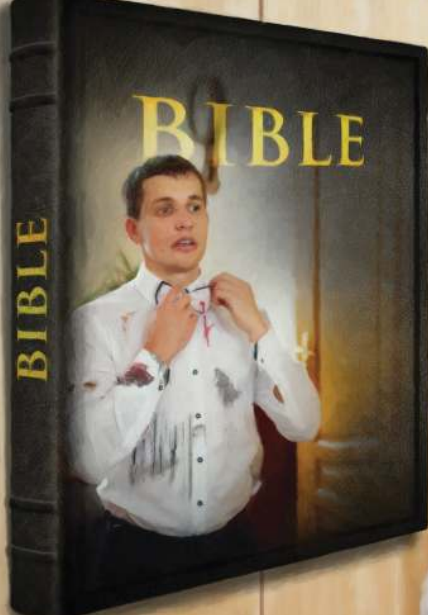
Daar wij door Jezus de rust binnengaan, begint de hemel hier reeds. We geven gehoor aan Zijn uitnodiging: 'Komt, leer van Mij', en door zo te komen maken wij een begin met het eeuwige leven." –De Wens der Eeuwen, blz. 281.

DE HEMEL IS HIER

Hoe verschijnen wij voor de wereld om ons heen? 'Gij zijt onze brief, geschreven in onze harten, bekend en gelezen van alle mensen' (2 Korinthe 3:2).

"In elk van Zijn kinderen stuurt Jezus een brief aan de wereld." –Schreden naar Christus, blz. 139.

"Wanneer Gods volk de deur van het hart opent voor Zijn liefde, zal het licht van Zijn heerlijkheid getoond worden in hun werk, zoals wij het nog niet gezien hebben." –The Signs of the Times, 6 juni 1900.

'ZO ZEGT DE HEERE'

door Joseph Clarke

Zo zegt de Heere: Een wijze beroeme zich niet in zijn wijsheid, en de sterke beroeme zich niet in zijn sterkte, een rijke beroeme zich niet in zijn rijkdom; maar die zich beroemt, beroeme zich hierin, dat hij verstaat en Mij kent, dat Ik de Heere ben, doende weldadigheid, recht, en gerechtigheid op aarde; want in die dingen heb Ik lust, spreekt de Heere' (Jeremia 9:23-24). Zie ook 1 Korinthe 1:31; 2 Korinthe 10:17.

Toen de discipelen met vreugde naar Jezus kwamen, omdat de duivels aan hen waren onderworpen door Zijn naam, bevestigde Hij aan hen deze en nog grotere macht, maar Hij waarschuwde hen aldus: 'Doch verblijdt u daarin niet, dat de geesten u onderworpen zijn; maar verblijdt u veel meer, dat uw namen geschreven zijn in de hemelen' (Lukas 10:20). Christus wilde Zijn volgelingen beschermen tegen hoogmoed en geeft hun een gedachte om hun gedachten bezig te houden, wanneer zij verleid werden om te roemen in de macht, die zij van Hem hadden ontvangen; niet om zich in deze macht te verblijden, omdat dit tot ijdelheid zou kunnen leiden...

In beide lessen, een van Jeremia de ander van de voorschriften van onze Heer, zien wij precies hetzelfde principe, een waarschuwing tegen hoogmoed, en een middel voor hoogmoed, of een middel ter voorkoming van het gebrek, want echte trots kan heel goed een gebrek worden genoemd. Alles wat mogelijk kan leiden tot hoogmoed, moeten wij nauwgezet vermijden. Er is een mooi kenmerk in een les, die op deze manier wordt gegeven. In plaats van trots te verbieden en de leerling zo te laten, geeft de leraar een compleet, een drastisch en specifiek middel.

Wanneer wij tevreden zijn vanwege de aan ons verleende krachten, of als wij zelfgenoegzaam blij zijn in het bezitten van gaven van God, dan moeten wij goed op onze hoede zijn en ophouden hierover verheugd te zijn; maar wij moeten niet geheel ophouden blij te zijn, maar moeten ons verheugen om een andere reden; dat wil zeggen, dat God geheel en al in alle opzichten een goed en rechtvaardig en heilig wezen is, en dat wij veilig zijn en al onze belangen veilig zijn in Zijn handen, en dat Hij ons zal blijven begunstigen met Zijn goede Geest en ons uiteindelijk brengen naar Zijn eigen erfdeel.

Het is natuurlijk, dat mensen ergens in roemen. Dit is een wereld van verdriet, en wij hebben allemaal iets nodig om de geest te ondersteunen tegen de voortdurende slijtage en wrijving van het leven. En dit is wat karakter naar voren brengt: het motief. Als wij op onze gaven steunen, hetzelfde als vreugde en glorie in hen, staan wij op een zanderige basis. Wij hebben de plicht God zeer dankbaar te zijn voor de gaven, of deze nu mentaal of materieel zijn; maar hier is het punt: wij mogen er niet veilig op steunen, dat wil zeggen, in hen roemen, of er zich in verblijden, want zij zijn slechts gaven, maar wij mogen ons verheugen in de Gever en in de beloofde erfenis van de heiligen.

Zulk een heerlijkheid en vreugde is oneindig boven de andere, in reinheid en voortreffelijkheid, en de neiging is om de geest te verheffen, terwijl zelfgenoegzame en zelfzuchtige vreugden de neiging hebben om de standaard te verlagen en, uiteindelijk, om de geest te degraderen.

Als wij God willen begrijpen en kennen, zullen wij verlangen naar

die zuiverheid van hart, die ons in een nauwere gemeenschap met Hem zal brengen, en die niet tevreden zal rusten, totdat wij zeker weten, dat onze zonden weggewassen zijn in het bloed van Christus; en dan zullen wij de verplichting voelen om van alle ongerechtigheid te vertrekken.

Of wij nu Zijn werk bekijken door de microscoop, die Zijn bekwaamheid openbaart in het kleinste van Zijn werken, of door een telescoop, die ver uitkijkt over de zee van ruimte naar andere systemen van werelden en zonnen, wij zijn diep onder de indruk van de wijsheid, krachten vaardigheden van de Schepper; maar dit alles is niet te vergelijken met de overweging, dat de oneindige Schepper een karakter bezit zoals geopenbaard in Christus, die 'het Afschijnsel is van Zijn heerlijkheid, en het uitgedrukte Beeld van Zijn zelfstandigheid' (Hebreeën 1:3).

Ten slotte kunnen wij leren van het karakter en de werken van God in deze wereld, het is alleen, alsof men door een donker glas kijkt, alsof wij de ogen beschermen om de zon te zien. Maar wij zien alles, wat wij nodig hebben om ons bedachtzaam, nederig, eerbiedig en zuiver te maken. Wij zien genoeg om ons te behoeden voor ongeloof en zonde; genoeg om ons aan te moedigen tot arbeid en toewijding aan Zijn waarheid; maar onze kennis van de oneindige kracht en wijsheid en liefde van God zal blijven toenemen naarmate wij blijven groeien in genade en in de liefde van God. Door de eeuwen heen van de eeuwigheid zullen Zijn volmaaktheden een voortdurende vreugde en bewondering en verrassing zijn voor de vrijgekochten.

Het geduld van de Heiligen

Bent u geduldig genoeg om dit artikel te lezen? Veel mensen zouden dat nu niet zijn. Er zijn meestal te veel dingen te doen, te veel plaatsen om naartoe te gaan, te veel mensen om te zien... en de lijst gaat maar door. Hopelijk zult u ervoor kiezen om door te gaan en geduldig te blijven.

Wij allemaal laten vaak na om te beseffen, hoe van belang de eigenschap van geduld is in het christelijke leven. Velen nemen aan, dat als iemand niet gauw driftig is, als hij of zij niet boos wordt of schreeuwt of op een andere manier de zelfbeheersing verliest onder stress, dat geduld daarom een volledige deugd is in het leven van die persoon.

Er wordt ten onrechte van uitgegaan, dat een stil iemand, waar men gemakkelijk mee om kan gaan, uiteraard een geduldig mens moet zijn. Maar er is veel meer diepgang tot geduld dan normaal te zien is aan de oppervlakte!

ABRAHAM

Abraham was beloofd, dat hij de vader van een groot volk zou zijn (Genesis 12:2). Toch gingen 25 jaren na die belofte voorbij en er was geen kind gekomen. Dat is een lange tijd, als men dat mee maakt! Zijn vrouw had de leeftijd van vruchtbaarheid al overschreden,

dus was het toen menselijk gesproken onmogelijk om een kind te krijgen. Zij waren zeker al zo'n lange tijd geduldig geweest en hadden toch gewacht? Toch zijn de meesten van ons bekend met de ervaring, die plaats vond in Genesis 16. Het overtreden van een beginsel van Gods wet ('Gij zult niet echtbreken') bracht een

kind voort, dat uiteindelijk onrust zou veroorzaken in het huisgezin en weggezonden moest worden (Genesis 16:2-4, 10-12;

21:9-12). Dit kwam allemaal door gebrek aan geduld.

Wat zouden wij doen onder dezelfde omstandigheden? In onze huidige geestelijke toestand kunnen wij gemakkelijk in dezelfde valstrik zijn gevallen na het wachten van zoveel jaren? Wanneer wij proberen een doel te bereiken, moeten wij oppassen om een of andere methode te gebruiken, die in tegenstelling is met Gods uitdrukkelijke geboden.

Dit lijkt misschien een voor de hand liggende verklaring voor de christen, maar zelfs

Abraham, de vader van de gelovigen, vergat het, blijkbaar tijdens een zwak moment. Wij kunnen denken, dat wij lang genoeg hebben gewacht op iets, maar meestal is dat niet aan ons om dat te beslissen. Laten wij oppassen!

JAKOB

Jakob was 'een oprecht man, wonende in tenten' (Genesis 25:27). Zeker schenen hij en zijn moeder, Rebekka, geduldige mensen te zijn, erop wachtend dat het geboorterecht, dat hem beloofd was, aan hem zou worden verleend. Voor de geboorte van haar tweeling was Rebekka een boodschap van God gegeven: 'De meerdere zal de mindere dienen' (vers 23). Van kinds af aan was Jakob, de jongere van de tweeling, veel meer toegewijd aan godsdienstige zaken en degene, die verlangde naar die geestelijke zegen.

In tegenstelling voelde Esau, de eerstgeborene, "niets

voor toewijding, hij neigde niet naar een godsdienstig leven.

De verplichtingen, die opgesloten lagen in het geestelijk geboorterecht, waren een onwelkome en zelfs hatelijke beperking in zijn oog. Gods wet, die de grondslag vormde van het verbond tussen God en Abraham, werd door Esau gezien als een juk van dienstbaarheid. Omdat hij geneigd was zijn eigen zin door te drijven, verlangde hij boven alles om vrij te zijn in zijn doen en laten. Voor hem betekenden macht en rijkdom, feestvieren en zwelgen pas geluk. Hij genoot van de onbeperkte vrijheid van zijn wilde, zwervende leven.” –Patriarchen en Profeten, blz. 150.

Dus was de houding van de God vreemde Jakob een verfrissende tegenstelling. Toch, heel verrassend, na vele jaren van wachten, waren het Jakob en zijn moeder, die de impulsieven werden. Zij haastten zich om het geboorterecht te grijpen door bedrog en misleiding. De geschiedenis van het gebeurde wordt beschreven in Genesis 27 en is bekend.

“God had gezegd, dat Jakob de zegen zou ontvangen, en Zijn woord zou in vervulling zijn gegaan, als ze in geloof hadden afgewacht, tot Hij voor hen zou werken. Maar evenals

zovelen, die nu voorgeven kinderen van God te zijn, waren ze niet bereid de zaak aan Hem over te laten... In een kort ogenblik had hij (Jakob) iets gedaan, waarover hij zijn leven lang berouw zou hebben. In latere jaren stond dit toneel hem levendig voor de geest.” –Patriarchen en Profeten, blz. 152.

Wat een bittere spijt! Spijt, dat gedragen moest worden door een man, wiens leven altijd stil en godsdienstig was geweest! Ten slotte was het de impulsieve van de tweeling, Esau, die in zijn jeugd het geboorterecht verkocht voor een schotel linzensoep om zijn eetlust te stillen, en niet Jakob. Zeker, men zou denken, dat Jakob de geduldige broer was. Maar het gestolen geboorterecht toont, dat diep in zijn hart, Jakob niet echt zo geduldig was, als hij had moeten zijn. Ook zijn moeder niet, hoewel zij het beste voor hem wilde.

Wat zouden wij doen onder dezelfde omstandigheden? Na tientallen jaren van

wachten en met Isaak schijnbaar op zijn sterfbed, zouden wij ons gehaast hebben om de zaak in onze eigen handen te nemen? Verbazingwekkend genoeg stierf Isaak niet, pas vele jaren later! Er was feitelijk genoeg tijd, waarin men tot erkenning kon zijn gekomen, dat Jakob het geboorterecht moest ontvangen. De Inspiratie toont:

“Rebekka en Jakob moesten op God gewacht hebben op Zijn eigen doeleinden, op Zijn eigen manier en op Zijn eigen tijd, in plaats van te proberen de voorspelde gebeurtenissen met behulp van bedrog uit te voeren. Als Esau de zegen van zijn vader had ontvangen, die verleend werd aan de eerstgeborene, zou zijn welvaart alleen van God gekomen kunnen zijn; en hij zou hem gezegend hebben met voorspoed; of tegenspoed over hem gebracht hebben, volgens zijn handelwijze. Als hij God lief zal hebben en eerbiedigen, zoals de rechtvaardige

Abel, zou hij zijn aanvaard en gezegend van God. Als hij als de onrechtvaardige Kaïn geen respect had voor God, noch voor Zijn geboden, maar zijn eigen verdorven weg volgde, zou hij geen zegen ontvangen van God, maar zou door God worden afgewezen zoals Kaïn. Als Jakobs weg rechtvaardig zal zijn, als hij God zal liefhebben en vrezen, zou hij gezegend zijn door God, en de welvarende hand van God zou met hem zijn, zelfs als hij de zegeningen en voorrechten, die in het algemeen verleend worden aan de eerstgeborene, niet verkreeg.

Rebekka had bitter berouw van de verkeerde raad, die zij gaf aan Jakob... Isaak leefde vele jaren, nadat hij Jakob de zegen gaf, en was overtuigd, door de wegen van Esau en Jacob, dat de zegen juist behoorde aan Jakob.” –Spiritual Gifts 3, blz. 115-116.

Jakob en zijn moeder schatten Gods tijd verkeerd in door gebrek aan geduld. Zij konden de toekomst niet inzien, want stervelingen kunnen dat niet. Dat is begrijpelijk. Maar juist op het belangrijke moment van de verleiding, nadat zij vonden lang genoeg gewacht te hebben, faalden zij om God eerst te vragen over wat te doen. Wat een ramp.

GODS LEIDING ZOEKEN

De vraag van geduld vloeit vanzelfsprekend in het onderwerp van leiding. Hoe vaak vragen wij God ons te leiden, maar zijn wij, zoals Pilatus in de rechtszaal, te ongeduldig om het antwoord te ontvangen? De Bijbel heeft genoeg beloften, die ons verzekeren, dat God het leven zal leiden van hen, die Hem zoeken. Maar te vaak slagen wij er niet in die leiding te verkrijgen in zijn volheid, omdat wij te ongeduldig zijn om het antwoord te ontvangen. Wij vertrouwen op toevallige methoden of haasten ons door onze gebeden en haasten ons door ons leven zonder voldoende te pauzeren om alles te overdenken.

(Bedenk, verrassend genoeg was het de godsdienstige Jakob, niet de impulsieve Esau, die ongeduldig dat geboorterecht heeft gestolen. Ja, Esau had het toen prijsgegeven als een onbezonnen jongeman, maar Jakob verlaagde zich tot bedrog om het te verkrijgen op een meer volwassen leeftijd, toen hij al een doorgewinterde, christelijke jongeman was.)

TWEE BELANGRIJKE PUNTEN TOT BEGELEIDING

1. Ga volgens principe.

In vrijwel elke beslissing, die wij in het leven moeten maken, is gewoonlijk een principe betrokken, gebaseerd op het licht, dat God ons al heeft toevertrouwd. Wat is het principe ten opzichte van deze zaak? Waar is het? Vind het. Verberg u niet ervoor; probeer er niet aan te ontsnappen. Het kan zelfs een basis zijn van de Tien Geboden. Neem uw beslissing op grond van dat principe, welk van de geboden en/of van de toepasselijke geïnspireerde Getuigenissen hierbij betrokken kunnen zijn.

2. Wat kan ik hiervan leren?

In bijna elke moeilijkheid moet men onder ogen zien,

dat er iets te leren moet zijn. Iets dat ik moet leren, u moet leren. Iets dat geleerd moet worden. Wat is het? Vind het. Blijf volhardend en geduldig naar die spreekwoordelijke naald in de hooiberg zoeken. Het is geen verborgenheid, de Bijbel vertelt, waarom dit proces gebeurt. Het is om geloof te ontwikkelen, uw geloof. (Misschien van iemand anders net zo goed, maar ook dat van u persoonlijk. Anders zou God de omstandigheden niet toestaan zo te gaan, dat u erbij betrokken bent.) Dus bekijk het als een speciale opdracht, in liefde verleend door uw Meester Leraar, die u een op bestelling ontworpen schat toevertrouwt. Dit is waarom wij moeten 'roemen ook in de verdrukking, wetende dat de verdrukking lijdzaamheid werkt; en de lijdzaamheid bevinding, en de bevinding hoop.' 'Wetende dat de beproeving van uw geloof lijdzaamheid werkt' (Romeinen 5:3-4; Jakobus 1:3).

WAT HEEFT MEN AAN GEDULD (LIJZAAAMHEID)?

Ons is gezegd: 'Doch de lijdzaamheid hebbe een volmaakt werk, opdat gij volmaakt moogt zijn en geheel oprecht, in geen ding nalatig' (Jakobus 1:4). Geduld is van belang om

een christelijk karakter te vervolmaken. Jezus zegt: 'Bezit uw zielen in uw lijdzaamheid' (Lukas 21:19). In welke context geeft onze Heer dit belangrijke bevel? De verzen, die voorafgaan eraan, spreken alle van vervolging door leiders en verraad door familieleden, de dingen, die neigen tot uiterste verbijstering voor een persoon.

VOOR JONG, OUD EN HEN ER TUSSENIN

Bij het maken van dit artikel kwam de gedachte om het voor het jeugdblad te maken, The Youth Messenger. Zeker, heel de jeugd heeft geduld nodig, wij allen weten dat ... Maar zij zijn niet de enigen! Abraham toonde een gebrek aan geduld, terwijl in zijn medio 80er jaren was bij de geboorte van Ismaël (Genesis 16). De oude Mozes verloor zijn geduld in de woestijn van Zin vlak voordat de Israëlieten het Beloofde Land binnen gingen (Numeri 20:8-11). Moet er geen groter geduld uitgeoefend worden na vele jaren dan slechts na een paar minuten of maanden? Soms komt de grootste test van een leven pas na vele tientallen jaren. Geduld is net zo veel nodig voor degenen, die al kunnen omgaan met de 'sterke zijde', zij met vele jaren in de boodschappen van de drie engelen, zoals het ooit was. Misschien hebben wij niet echt geduld beoefend, toch aan de andere kant dan zouden wij al volmaakt zijn en zou Jezus al hebben kunnen komen.

GEESTELIJK BERGOPWAARTS FIETSEN

Wij denken vaak aan geduld als slechts een passieve deugd van vreedzame mensen. Toch interessant genoeg is geduld net zo goed een zeer actieve eigenschap. Waarom? Het is opmerkelijk, dat het woord "geduld" meestal gekoppeld is aan "oefenen", zoals in "geduld beoefenen". Voor de jongeren komt oefenen natuurlijker

over. Met splinternieuwe spieren beginnen zij te bewegen bij de geboorte en gaan er mee door. In de loop der tijd echter neigt oefenen tot meer inspanning. Geduld geeft bevinding (Romeinen 5:4), maar geduld "beoefenen" vergt een beetje meer moeite, net zoals het oefenen van de spieren doet. Dit verklaart, waarom zieke of oudere mensen te vaak ontstemd en vervelend worden. Zij zijn begrijpelijk gefrustreerd door hun plotselinge of geleidelijke onvermogen om iets te doen, wat zij gewend waren te doen. Maar is frustratie een excuus voor ongeduld? Wij rekenen het de jongere niet aan, hoe veel minder tolereren wij het in onszelf, wanneer ons karaktervolwassenheid al gerijpt moet zijn voor de oogst? Jezus komt spoedig weer, en nu is er geen tijd om ongeduldig te zijn, ook niet in goedbedoelde ijver.

Een paar voorbeelden waar de behoefte aan geduld vaak over het hoofd wordt gezien:

1. Succesvol gezinsleven, en ook bij het begrijpen van moeilijke, uitdagende leerstellingen, zoals niet hertrouwen na scheiding.

'(Jezus zei:) Maar Ik zeg u, dat zo wie zijn vrouw verlaat, anders dan om hoerij, en een andere trouwt, die doet overspel, en die de verlatene trouwt, doet ook overspel. Zijn discipelen zeiden tot Hem: Indien de zaak des mensen met de vrouw alzo staat, zo is het niet raadzaam te trouwen. Doch Hij zeide tot hen: Allen vatten dit woord niet, maar die het gegeven is. Want er zijn gesnedenen, die uit moeders lichaam alzo geboren zijn; en er zijn gesnedenen, die door de mensen gesneden zijn; en er zijn gesnedenen, die zichzelf gesneden hebben om het Koninkrijk der hemelen. Die dit vatten kan, vatte het' (Matthéüs 19:9-12).

Iemand, die echt van zijn of haar echtgenoot houdt met christelijke liefde, zal geloven

in Gods kracht om te werken in die persoon, getoond door de bereidheid tot wachten op die persoon, tot hij berouw heeft over het verkeerde, zolang hij of zij leeft, zoals Christus doet op de menselijke ziel. Waar leven is, is hoop. Sluit de mogelijkheid van berouw niet uit, zo lang

als de levensadem blijft. Het leven, dat God heeft gegeven, is een zeer krachtig, betekenisvol ding. Jakob greep naar het geboorterecht, omdat hij dacht, dat Isaak zou sterven. Maar Isaak stierf niet pas een lange, lange tijd daarna. En haast u zich niet te vroeg op de manier, zoals Abraham deed. God is gespecialiseerd in het onmogelijke. 'Zou iets voor de Heere te wonderlijk zijn? Ter gezetter tijd zal Ik weer tot u komen, omtrent deze tijd des levens, en Sara zal een zoon hebben!' (Genesis 18:14). (En lach niet, zoals Sara deed.)

2. Streven om verzegeld te worden met de 144.000.

'Hier is de lijdzaamheid der heiligen; hier zijn zij, die de geboden Gods bewaren, en het geloof van Jezus' (Openbaring 14:12).

3. Succesvolle zendingsinspanning in een vijandige wereld.

'Zo wie u op de rechterwang slaat, keert hem ook de andere toe. En zo iemand met u richten wil, en uw rok nemen, laat hem ook de mantel. En zo wie u zal dwingen één mijl te gaan, gaat met hem twee mijlen' (Matthéüs 5:39-41). "De waarheid moet aan de mensen doorgegeven

succesvolle wandel met

Christus: 'Ik sterf alle dagen' (1 Korinthe 15:31).

"Geduld onder beproevingen zal ons bewaren van te zeggen en te doen die dingen, die onze eigen zielen zullen verwonden en degenen, met wie wij omgaan. Laten uw beproevingen zijn, wat zij willen, niets kan u ernstig verwonden, als u geduld beoefent, als u rustig bent en

niet opgewonden als u beproefd wordt...

Er is een morele grootheid in het geduldig zijn onder beproevingen en uitdagingen.

'De lankmoedige is beter dan de sterke; en die heerst over zijn geest, dan die een stad inneemt' (Spreuken 16:32). Het vereist discipline en standvastigheid van doel om geen uitdrukking te geven aan passie, maar steeds opletten of woorden zullen ontsnappen aan de lippen, die het christelijke karakter zullen onderen. Zelfbeheersing zal een waardevolle aanwinst zijn voor de genadegaven van de Geest en ouders moeten hun kinderen leren, door voorschrift en voorbeeld, deze kostbare les van geduld en zelfbeheersing.

Geduld doelt erop, dat wij moeilijkheden tegenkomen, ergernissen ontmoeten...

Wij kunnen de wijsheid van Petrus zien in het plaatsen van matigheid bij kennis voor lijdzaamheid. Dit is een sterke reden om de eetlust te overwinnen voor alle stimulerende middelen, want als de zenuwen opgewonden worden onder de invloed van deze irriterende

stoffen, hoe veel en pijnlijk is het kwaad, dat gedaan is! Maar het gezond gebruik van de niet stimulerende voedingsmiddelen zullen de zenuwen niet prikkelen door irritatie van de maag en slopen van de kracht van de hersenzenuw. Nodig is het voor de christelijke toevoeging

geduld bij matigheid... Er moet een stijgen zijn boven de gewoonten van de wereld om verwijten te dragen, teleurstelling, verliezen en lijden, zonder één klacht, maar met niet klagende waardigheid.

Het is gemakkelijker om deel uit te maken van een martelaar dan om geduldig te zijn onder uitdaging en een slecht humeur te beheersen. Goede godsdienstige principes moeten in het leven gebracht zijn om boosheid te onderdrukken beter dan te ontvlammen door er lucht aan te geven. Wij voelen ons erg boos, maar als wij die woede beheersen, en geen blijk geven van onbezonnen gevoelens, zullen wij het respect van onze broeders en zusters niet verliezen of het zelfrespect. Het Model, Christus Jezus, is ons voorbeeld. Geduld is een hemelse eigenschap, en christenen moeten deze ontwikkelen." – Manuscript Releases 19, blz. 343-344.

CONCLUSIE

'Zo weest dan lankmoedig, broeders, tot de toekomst des Heeren. Ziet, de landman verwacht de kostbare vrucht des lands, lankmoedig zijnde daarover, totdat het de vroege en spade regen zal hebben ontvangen. Weest gij ook lankmoedig; want de toekomst des Heeren nadert. Zucht niet tegen elkander, broeders, opdat gij niet veroordeeld wordt; ziet, de Rechter staat voor de deur' (Jakobus 5:7-9).

worden, recht door zee, de heldere waarheid. Maar deze waarheid moet in de geest van Christus worden gepresenteerd. Wij moeten als schapen te midden van wolven zijn. Zij, die ter wille van Christus geen acht willen slaan op de waarschuwingen, door Hem gegeven, die geen geduld of zelfbeheersing willen beoefenen, zullen kostbare kansen missen om voor de Meester te werken." – Getuigenissen voor de Gemeente 9, blz. 228.

"Wij moeten de lankmoedigheid van God ten opzichte van ons nadoen. De Heer vereist van ons dezelfde behandeling ten opzichte van Zijn volgelingen, die wij van Hem ontvangen. Wij moeten geduld beoefenen en vriendelijk zijn, hoewel zij niet voldoen aan onze verwachtingen in elke bijzonderheid. De Heer verwacht, dat wij medelijden hebben en liefdevol zijn, medelevende harten hebben. De vruchten van de genade van God zullen worden getoond in ons gedrag tegenover elkaar... Christus heeft niet gezegd: U moet uw naaste tolereren, maar: 'Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf' (Matthéüs 19:19). Dit betekent veel meer dan belijdende christenen doen in hun dagelijks leven." – The Review and Herald, 16 november 1886.

DE VOORTDURENDE BEHOEFTE IN HET DAGELIJKSE LEVEN

De apostel Paulus toont ons het geheim van zijn

De Troon der Genade

door A. Semencuk

Godstroon wordt in de Bijbel met de troon der genade aangeduid. Genade omhelst de heerschappij van God en genade vertegenwoordigt het Koninkrijk van God. Toen God voor Mozes' aangezicht voorbijging en Mozes Gods heerlijkheid zien mocht, riep hij uit: 'Heere, Heere, God, barmhartig en genadig, lankmoedig en groot van weldadigheid en waarheid' (Exodus 34:6). Op dezelfde manier reageerden de mensen op de woorden van Jezus, er staat geschreven: 'zij (de toehoorders) verwonderden zich over de woorden van genade' (Lukas 4:22 N. V.). Johannes beschreef Jezus met de volgende woorden: 'Wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader, vol van genade en waarheid' (Johannes 1:14), en: 'Uit Zijn volheid hebben wij allen ontvangen, ook genade voor genade' (Johannes 1:16). Als men Jezus Christus met slechts één woord zou willen beschrijven, zou genade de meest passende beschrijving zijn. Hoe God genadig was in het Oude Testament, 'Want bergen zullen wijken en heuvelen wankelen, maar Mijn goedertierenheid zal van u niet wijken, en het verbond Mijns vredes zal niet wankelen, zegt de Heere, uw Ontfermer' (Jesaja 54:10), zo is Hij dat ook in het Nieuwe. Toen zei Jezus over Zichzelf: 'Ik ben zachtmoedig en nederig van hart' (Matthéüs 11:29). Zo gaf Jezus een voorbeeld aan Zijn volgelingen en zei: 'Weest dan barmhartig, gelijk uw Vader barmhartig is' (Lukas 6:36).

UIT GENADE GERED

Paulus schreef aan de Efeziërs: 'Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof, en dat niet uit u, het is Gods gave; niet uit de werken, opdat niemand roeme' (Efeze 2:8-9). Wij zijn gered niet vanwege onze werken, wij zijn uit genade door het geloof gered. Dit begrip ontnemt alle grond om zichzelf te roemen en

anderen te veroordelen. Jezus zei: 'Oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld wordt! Want met welk oordeel gij oordeelt, zult gij geoordeeld worden, en met welke maat gij meet, zal u weder gemeten worden' (Matthéüs 7:1-2). Veroordeel ik mijn naaste, omdat hij volgens mijn mening de Sabbat niet goed houdt? Met dezelfde hardheid, waarmee ik mijn naaste oordeel, zal God mij beoordelen. Bovendien zou ik mij de vraag moeten stellen: zet ik mij niet op de stoel van de rechter? Op de troon? In Lukas 6:37 hebben wij een belofte: 'Oordeelt niet, en gij zult niet geoordeeld worden; verdoemt niet en gij zult niet verdoemd worden, laat los, en gij zult losgelaten worden'. Niet alleen het veroordelen moet gestopt worden, maar wij moeten onze naaste vrijspreken, zoals wij door God vrijgesproken willen worden. Jakobus schreef: 'Want een barmhartig oordeel zal gaan over degene, die barmhartigheid gedaan heeft; en de barmhartigheid roemt tegen het oordeel' (Jakobus 2:13). Wat kies ik? Zou ik barmhartigheid willen ontvangen, dan moet ik ook barmhartigheid tonen aan mijn naaste. Als ik genade wil ontvangen, moet ik ook genadig zijn. Helaas vergeet de mens dit snel en wil hij graag rechter zijn. Zo ook de Schriftgeleerden.

DE SCHRIFTGELEERDEN EN DE GENADE

Jezus zei over de Schriftgeleerden: 'De Schriftgeleerden en de Farizeeën zijn gezeten op de stoel van Mozes' (Matthéüs 23:2). Zij hadden rechters en koningen aangesteld en zetten zich op de stoel van Mozes. Zij wilden de macht van Mozes hebben, maar niet zijn voorbeeld navolgen: een leven leiden vol nederigheid en barmhartigheid. Dan staat over Mozes het volgende geschreven: 'Doch de man Mozes was zeer zachtmoedig, meer dan alle mensen, die op de aardbodem waren' (Numeri 12:3). De Farizeeën zagen

zich als opvolgers van Mozes en voelden zich geroepen om wetgeleerde te zijn: 'Want de wet is door Mozes gegeven' (Johannes 1:17). Toch erkenden zij helaas niet, dat 'de genade en de waarheid door Jezus Christus is geworden' (Johannes 1:17). Het is een zeer triest feit, dat de Schriftgeleerden uitgerekend het belangrijkste in de wet niet erkenden: 'Wee u, gij Schriftgeleerden en Farizeeën, gij geveinsden, want gij vertient de munt en de dille en komijn, en gij laat na het zwaarste der wet, namelijk het oordeel en de barmhartigheid, en het geloof.' (Matthéüs 23:23). De Farizeeën erkenden de belangrijke dingen in de wet niet. Zij erkenden de barmhartigheid niet en het geloof niet.

HET VERKEERD BEGREPEN GEBOD

Paulus schrijft aan de Romeinen: 'Want die de ander liefheeft, die heeft de wet vervuld'. En: 'Zo is dan de liefde de vervulling der wet' (Romeinen 13:8, 10). Jezus belichaamde de betekenis van de geboden van God: Liefde en barmhartigheid. Juist deze betekenis hebben velen uit die tijd en misschien ook nu, niet begrepen: 'Maar het einde van het gebod is liefde uit een rein hart, en uit een goed geweten en uit een ongeveinsd geloof. Waarvan sommigen afgeweken zijnde, zich gewend hebben tot ijdel spreken. Willende leraars der wet zijn, niet verstaande, noch wat zij zeggen, noch wat zij bevestigen' (1 Timótheüs 1:5-7). Juist zij, die het einde van de geboden: liefde, geloof en barmhartigheid, niet begrepen hebben, hebben zich 'tot ijdel spreken gewend'. Wat is dit ijdel spreken? Zij willen 'leraars der wet' zijn. Degenen, die de betekenis niet begrepen hebben, willen leraren der wet zijn, zijn het niet, ook degenen, die anderen beschuldigen de geboden van God te minachten? Bedoelde Paulus ook niet deze Schriftgeleerden? 'Die op de wet roemt, onteert gij God door de overtreding der wet' (Romeinen 2:23). 'Nu dan, die werkt, wordt het loon niet toegerekend naar genade, maar naar schuld. Doch hem, die niet werkt, maar gelooft in Hem, Die de goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot rechtvaardigheid' (Romeinen 4:4-5). Degenen, die zich op de wet concentreren, zullen ook niet naar genade, maar naar hun schuldigheid hun loon ontvangen, die echter, die zich op de genade concentreren, zullen hun loon naar de genade ontvangen. Beste lezeres en lezer, ik vind het buitengewoon belangrijk om de betekenis van de geboden te begrijpen en om te handelen volgens het beginsel der liefde en niet alleen naar de letter. Zeker, de Farizeeër kon men niet verwijten van het negeren van het letterlijke gebod, want zij vervulden met nauwgezette nauwkeurigheid elk gebod, elke wet en elke regel. Toch hebben zij het belangrijkste in het gebod niet erkend: de liefde, de barmhartigheid en het geloof. Nu stel ik u de vraag: Wie bent u? Bent u degene, die handelt volgens het letterlijke gebod, of degene die handelt volgens de betekenis van de geboden? Hoe reageert u, als uw naaste, volgens u, een gebod heeft geschonden? Veroordeelt u

de zondaar, of bent u liefdevol en barmhartig jegens hem? Ik moet bekennen, dat ik veel te vaak in mijn leven de Farizeeër geweest ben. Te vaak heb ik de mensen in gedachten veroordeeld, en soms ook met woorden. Hoe dikwijls was ik onbarmhartig en heb de mensen bestempeld als hopeloos en verloren! Maar in werkelijkheid was ik degene, die verloren was. Ik was degene, die liefdeloos was en geen barmhartigheid kende. Over mij zou het onbarmhartige oordeel gekomen zijn.

WAARSCHUWING VOOR DE CHRISTENEN

De gemeente in Rome had, net als de Joden, problemen met het begrijpen van de leer van de rechtvaardiging. De gelovigen daar waren te zeer op de wet gericht en hadden Jezus, de genade en de liefde uit het oog verloren. Paulus schreef niet aan Joden, maar aan christenen de volgende waarschuwende woorden: 'Wat zullen wij dan zeggen? Dat de heidenen, die de rechtvaardigheid niet zochten, de rechtvaardigheid verkregen hebben, doch de rechtvaardigheid die uit het geloof is. Maar Israël, die de wet der rechtvaardigheid zocht, is tot de wet der rechtvaardigheid niet gekomen. Waarom? Omdat zij die zochten niet uit het geloof, maar als uit de werken der wet, want zij hebben zich gestoten aan de steen des aanstoots' (Romeinen 9:30-32).

DE TROON DER GENADE OF DE TROON DES VERDERFS?

Kunnen wij ons nu stoten aan de steen des aanstoots? Waar bevinden wij ons dan? Zijn wij vóór de troon der genade of voor de troon des verderfs? De psalmist David schreef: 'Zou de stoel des verderfs met u gemeenschap hebben, die moeite aandoet met schijn van recht?' (Psalm 94:20). Er is ook nog een andere troon, een troon des verderfs. Een troon, die onheil brengt door de wet. Als de Troon der genade de troon van God is, van wie is dan de troon des verderfs? De troon des verderfs is de troon van de aanklager, want hij gebruikt de wet om de gelovigen aan te klagen.

Ben ik mij echt bewust, waar ik naartoe ga, als ik mijn naaste veroordeel? Als ik onheil sticht met de wet? 'De barmhartigheden van de goddelozen zijn wreed' (Spreuken 12:10). Als ik Jezus echt erken, dan zal ik zo barmhartig zijn als Jezus het was. Ik zal net zo veel medeleven, geduld en liefde voor de zondaar voelen. Als ik Jezus niet erkend heb, dan is de beschrijving uit het bovenstaande vers op mij van toepassing. Want dan ben ik 'goddeloos'. 'Laat ons dan met vrijmoedigheid toegaan tot de troon der genade, opdat wij barmhartigheid mogen verkrijgen, en genade vinden om geholpen te worden ter bekwamer tijd' (Hebreeënen 4:16). Het is ook mijn wens voor u en voor mij. Laten wij toegaan tot de troon der genade om genade en barmhartigheid voor ons te verkrijgen en om deze ook aan de mensen om ons heen door te geven. Amen.

Het Doel van de Genade

door J. Mladenovic

WAAROM MOEST GOD MENS WORDEN?

Een koning had een minister, een zeer ontwikkeld man, die christen werd en zijn geloof erkende voor het hele volk.

Hij verklaarde, dat hij aan de Heiland geloofde, die in deze wereld gekomen was om hen van schuld en dood te verlossen. Voor de koning was dat onbegrijpelijk. “Want”, zei hij, “wanneer ik iets gedaan wil hebben, dan beveel ik mijn dienaren en dat is genoeg. Waarom zou de koning der koningen zelf in deze wereld komen?”

De koning wilde de minister vanwege zijn bekering tot het geloof van de christenen ontslaan. Maar omdat hij hem zeer liefhad, beloofde hij hem genade, als hij een antwoord wist op deze vraag. “Geef u mij 24 uur, majesteit, en ik zal u antwoorden”, antwoordde de minister.

Hij liet een vakkundig houtsnijder halen en droeg hem op een pop te maken en haar te kleden precies zoals het tweejarige kind van de koning.

De volgende dag maakte de koning in de boot een pleziertochtje. De houtsnijder was opgedragen aan de oever van de rivier te zijn en op een overeengekomen teken de pop in het water te gooien. De koning zag de pop in het water vallen, en in de veronderstelling, dat het zijn kind was, sprong hij in het water.

De minister vroeg hem toen, waarom hij zelf zijn kind wilde redden, als een woord aan zijn dienaren voldoende was. “Het is het hart van de vader, dat zo moest handelen!” antwoordde de koning.

En de minister antwoordde: “Zo heeft God Zich ook

niet tevreden gesteld met de mensen alleen een blijde boodschap te sturen, maar Zijn oneindige liefde liet Hem zelf uit de hemel komen om ons te redden.” –Sadhu Sundar Singh.

WAAROM GENADE?

Wie iets verkeerd heeft gedaan en wanneer het aangetoond wordt, die moet zijn straf dragen. Dat is bij wereldse rechtspraken zo en zo ook bij God. ‘Een ieder, die de zonde doet, die doet ook de ongerechtigheid, want de zonde is de ongerechtigheid’ (1 Johannes 3:4).

In het rechtssysteem is er echter bij het willen samenwerken of bij een bekentenis vermindering van straf, hoewel de daad in de meeste gevallen nooit echt verzoend kan worden, maar de goede wil telt. Al naar het geval kan men veel schade weer herstellen, andere helemaal niet. Denken wij eenvoudig aan de blijvende gezondheidsgevolgen van een aanval, een verwonding of zelfs het verlies van leven. Hoe moet zo iets weer goed gemaakt worden?

Toen de eerste zoon van Adam zijn broer aan viel en hem dood sloeg, toonde zich de verrekende gevolgen van de zonde in haar duidelijkste vorm.

Zeker hadden Adam en Eva zich eerder zo iets niet kunnen voorstellen, maar nu zagen zij met eigen ogen, wat hun zonde aanrichtte, en dat deze bijna niet te stoppen is. Hun eigen ontoereikendheid om God gehoorzaamheid te tonen scheen zeker voor hen bij elke nieuwe zonde, die zij zagen of begingen, steeds onverdraaglijker. Maar dan herinnerden zij zich de belofte van God in Zijn dreigement aan de slang: ‘En

Ik zal vijandschap zetten tussen u en deze vrouw, en tussen uw zaad en tussen haar zaad; dat zal u de kop vermorzelen, en gij zult het de verzenen vermorzelen' (Genesis 3:15).

Gods liefde en genade waren groter dan alle schuld en zonde, en Zijn Zoon bood Zich aan voor ons te sterven. Nooit kan de sterfelijke mens deze verborgenheid van Gods liefde begrijpen, die Hem daartoe bewoog de mensen deze onverdiende genade te schenken. Een aanspraak erop hebben wij ook niet, maar "de Godheid werd met medelijden vervuld met de mensheid, en de Vader, de Zoon en de Heilige Geest maakten Zich gereed om het verlossingsplan uit te voeren." –Bibelkommentar, blz. 560.

DE PRIJS VAN DE VERLOSSING

Vergelijkbaar met het feit, dat geen mens een moord ongedaan kan maken of een dode weer tot leven brengen, is het voor de mens ook niet mogelijk zijn zonde ongedaan te maken. Elke zonde is genoeg om ons de eeuwige dood te geven. Hoe kan men zo'n onbetaalbare prijs betalen om van zijn schuld af te komen? Een mens kan dat niet, maar alleen onze hemelse Vader.

"Het verlossingswerk wordt een verborgenheid genoemd; en het is ook inderdaad de verborgenheid, waardoor eeuwige gerechtigheid wordt gebracht tot allen, die geloven. Als gevolg van de zonde was het mensdom in vijandschap tegen God. Christus nam tegen een onvoorstelbare prijs, door een pijnlijk proces, zowel voor engelen als voor mensen verborgen, de menselijkheid op Zich. Hij verborg Zijn goddelijkheid, legde Zijn heerlijkheid af en werd als een kindje in Bethlehem geboren. Als mens gehoorzaamde Hij aan de wet van God, opdat Hij de zonde in het vlees zou veroordelen en voor hemelse wezens kon getuigen, dat de wet ten leven bedoeld was, om het geluk, de vrede en eeuwig welzijn aan allen te verzekeren, die daaraan gehoorzaam zouden zijn. Maar hetzelfde oneindige offer, dat leven betekent voor hen, die geloven, betuigt veroordeling voor de ongehoorzamen, voor van dood en niet van leven te spreken." –Bijbelkommentaar, blz. 568.

"De prijs voor de verlossing kan niet eerder volledig begrepen worden, dan wanneer de verlost met de Heiland bij de troon van God zullen staan. Pas als zij de waarde van het onsterfelijke leven in volheid naar waarde weten te schatten, dan zullen zij met het lied van overwinning en onsterfelijke triomf instemmen: 'Zeggende met een grote stem: Het Lam, Dat geslacht is, is waardig te ontvangen de kracht, en rijkdom, en wijsheid, en sterkte, en eer en heerlijkheid, en dankzegging' (Openbaring 5:12)." –Ausgewählte Botschaften 1, blz. 288.

WAT IS HET DOEL VAN GENADE?

De 'verloren zoon' verspeelde eigenlijk elke gunst van zijn vader, omdat hij hem ondankbaar en brutaal had gebruikt en zijn geld had misbruikt. Hij had letterlijk niets, waarmee hij de vader mild kon stemmen dan zijn

fout te bekennen.

De liefde en het mededogen van de vader waren ook in dit voorbeeld groter dan de schuld. Hier herkennen wij het karakter van God in zijn hoogste helderheid, zoals Jezus ons wilde uitleggen. 'Maar de vader zeide tot zijn dienstknechten: Brengt hier voor het beste kleed, en doet het hem aan, en geeft een ring aan zijn hand, en schoenen aan de voeten. En brengt het gemeste kalf en slacht het; en laat ons eten en vrolijk zijn. Want deze mijn zoon was dood, en is weer levend geworden; en hij was verloren, en is gevonden. En zij begonnen vrolijk te zijn' (Lukas 15:22-24).

Menselijk gezien had de oudere broer alle recht woedend te zijn op zijn jongere broer. Hij zag echter over het hoofd een feit, dat de vader hem probeerde te verklaren:

'En hij zeide tot hem: Kind, gij zijt altijd bij mij, en al het mijne is het uwe. Men behoorde dan vrolijk en blijde te zijn; want deze uw broeder was dood, en is weer levend geworden; en hij was verloren, en is gevonden' (Lukas 15:31-32).

De genade vergeeft niet alleen de zondaar zijn overtredingen, maar bewerkt sympathie voor de naaste, die God en deze genade nog niet ervaren heeft. Door de vergeving en het voorbeeld van de verloren zoon leerde ook zijn oudere broeder de genade kennen, zoals hij het zich niet eerder had kunnen voorstellen. Gods handelwijzen liggen hierin besloten en zijn altijd volmaakt.

DE GENADE VERBINDT DE ZONDAAR MET GOD

"Door zijn betrekking tot de eerste Adam kreeg de mens van hem slechts schuld en het doodvonnis. Maar Christus komt en gaat over het terrein, waar Adam viel, terwijl Hij elke beproeving ten behoeve van de mens heeft doorstaan. Hij verlost het schandelijke falen en zondigen van Adam door onbesmet uit de strijd te voorschijn te komen. Dit plaatst de mens in een gunstige positie ten opzichte van God. Het plaatst hem daar, waar hij door het aannemen van Christus als zijn Zaligmaker, deelgenoot wordt aan de goddelijke natuur. Op deze wijze wordt hij met God en Christus verbonden." – Bijbelkommentaar, blz. 468.

Deze dubbele werking is goddelijk. De genade bewerkt vergeving van zonde en opent daarmee de directe weg naar de Vader. Niemand kan God naderen in de zondige toestand, maar Jezus neemt al onze zonden op Zich, zodat wij vlekkeloos voor God kunnen zijn. Is er een grotere genade dan onschuldig de straf voor de overtreding van het menselijk geslacht te dragen? Jezus deed dit voor u en mij. Niets anders als mededogen, liefde en genade hebben Hem ertoe gebracht Zijn leven te geven voor u en mij. Zullen wij er de volgende keer aandenken, als wij verzocht worden om een zonde te begaan, welk offer daarvoor werd gebracht en dat wij Gods genade niet verspelen mogen!

Het verbond

der Genade

Een van de mooiste en belangrijkste thema's van de Bijbel is het thema van de genade, die ons hart vervult met vreugde, hoop en vertrouwen. Wanneer wij over dit fascinerende onderwerp spreken, moeten wij eerst beginnen met de volgende vraag:

WAT IS GENADE?

De genade is Gods onverdiende blijk van Zijn liefde voor zondige mensen. Een welwillende, vrijwillige gift. In de christelijke theologie is goddelijke genade (Latijns *grazia*, Grieks *charis*) een centraal begrip in verbinding met de verlossing. Dit begrip heeft ook de betekenis "gunst" en zou in deze context "onverdiende gunst" worden genoemd. Voordat wij over het verbond der genade spreken, wil ik beginnen met het eeuwig evangelie, de blijde boodschap voor de schepping. Deze blijde boodschap begint met het 'plan der genade'.

HET PLAN DER GENADE

Een van de mooiste teksten, die dit plan der genade beschrijft, vinden wij in 2 Timótheüs 1:9: 'Die ons heeft zalig gemaakt en geroepen met een heilige roeping, niet naar onze werken, maar naar Zijn eigen voornemen en genade, die ons gegeven is in Christus Jezus vóór de tijden der eeuwen'.

Hier zien wij, dat God vóór de tijden der eeuwen op grond van Zijn eigen voornemen en genade in Christus Jezus en met Christus Jezus, Zijn Zoon, als wij mensen zouden zondigen, een 'plan der genade' voorbereid had.

Daarover lezen wij de volgende geïnspireerde gedachte:

"Bij de Vader pleitte Hij ten behoeve van de zondaar... Lang duurde dit geheim onderhoud, de raad des vredes, voor de gevallen mens. Het verlossingsplan was gemaakt vóór de grondlegging van de aarde, want Christus is het 'Lam, dat geslacht is sedert de grondlegging der wereld.'" –Patriarchen en Profeten, blz. 37.

Ik zou willen, dat wij er goed aan denken, dat vóór de tijden der eeuwen het gesprek kwam tussen de Vader en Zoon, in de 'Raad des vredes, onze verlossing voorbestemd werd en wij daardoor genade hebben ontvangen. Wat een wonderbaar plan!

"Zoals de Bijbel twee wetten laat zien, de een onveranderlijk en eeuwig, de andere als hulpmiddel en tijdelijk, zijn er ook twee verbonden. Het verbond der genade werd voor het eerst met de mens gesloten in het Paradijs, toen na de zondeval de belofte werd gegeven, dat het zaad der vrouw de kop van de slang zou verbrijzelen. (Genesis 3:15). Dit verbond biedt alle mensen vergiffenis en de hulp van Gods genade voor latere gehoorzaamheid door het geloof in Christus." –Patriarchen en Profeten, blz. 333-334.

Door deze belofte werd toen de mens in de Hof van Eden bemoedigd, waardoor hij hoop kreeg, de boodschap was toen de tegenwoordige waarheid!

Als wij een beetje verder lezen in de geschiedenis, zien wij, dat hetzelfde verbond met Abraham werd

vernieuwd door de belofte: “En in uw zaad zullen gezegend worden alle volken der aarde.” (Genesis 22:18). “Deze belofte wees heen op Christus. Op deze wijze begreep Abraham het, en hij vertrouwde op Christus voor het vergeven van zijn zonden. Door dit geloof werd hij gerechtvaardigd. Het verbond met Abraham handhaafde ook het gezag van Gods wet.” –Patriarchen en Profeten, blz. 334.

Door het geloof leidde Abraham een gehoorzaam leven in gerechtigheid, en God getuigde van Zijn trouwe dienaar, dat hij Zijn stem gehoorzaam was geweest en Zijn geboden, rechten en inzettingen had onderhouden. Toen verklaarde hem de Heer: ‘En Ik zal Mijn verbond oprichten tussen Mij en tussen u en tussen uw zaad na u in hun geslachten, tot een eeuwig verbond om u te zijn tot een God, en uw zaad na u’ (Genesis 17:7).

DE TWEE VERBONDEN

Als wij dit interessante onderwerp verder bekijken, zullen wij merken, dat God in Zijn liefde en genade twee verbonden heeft gesloten. De verbonden werden tussen God en Zijn kinderen gesloten; tussen God en Zijn volk Israël.

HET NIEUWE VERBOND (HET TWEEDE)

“Hoewel dit verbond gemaakt is met Adam en met Abraham vernieuwd werd, kon het eerst bij de dood van Christus bekrachtigd worden. Het had bestaan op grond van Gods belofte vanaf de tijd, dat voor het eerst over het verlossingsplan gesproken was; door geloof was het aanvaard; toch werd het een nieuw verbond genoemd, toen het door Christus bekrachtigd werd...

Het verbond met Abraham werd bekrachtigd door het bloed van Christus, en wordt het ‘tweede’ of ‘nieuwe’ verbond genoemd, omdat het bloed, waarmee het bekrachtigd werd, later vergoten werd dan het bloed van het eerste verbond. Dat het nieuwe verbond van kracht was ten tijde van Abraham, blijkt uit het feit, dat het toen bevestigd werd door de belofte en door de eed van God, de ‘twee onveranderlijke dingen, waarbij het onmogelijk is, dat God liegen zou’.” –Patriarchen en Profeten, blz. 334.

HET OUDE VERBOND (HET EERSTE)

“Een andere overeenkomst, in de Schrift, het ‘oude verbond’ genoemd, werd gesloten tussen God en Israël bij de Sinaï, dat bekrachtigd werd door het bloed van een offerdier.” –Patriarchen en Profeten, blz. 334.

De voorwaarde van het Oude Verbond was: Gehoorzaam en leef. ‘Ja, Mijn inzettingen en Mijn rechten zult gij houden, welk een mens, die zal doen, die zal daardoor leven’ (Genesis 3 18:5). ‘Vervloekt zij, die de woorden van deze wet niet zal bevestigen,

door die te doen’ (Deuteronomium 27:26).

God wilde een soortgelijk verbond sluiten met Zijn volk op de berg Sinaï, dat hij met Abraham had gesloten. Er zijn overeenkomsten tussen de woorden, die God tot Abraham sprak (Genesis 12:1-3) en de woorden, die Hij tot Mozes sprak (Exodus 19:5-6). In beide gevallen benadrukte Hij, wat Hij voor Zijn volk zal doen. Hij verlangde niet van de Israëlieten, dat zij iets beloofden om de zegeningen van God te ontvangen. God verlangde alleen gehoorzaamheid als reactie van hun kant op Zijn rijkelijke zegeningen: ‘Nu dan, indien gij naarstig Mijn stem zult gehoorzamen ...’ (Exodus 19:5). Zijn woorden verlangden geen gerechtigheid door werken, maar Gods wens was, dat het volk Israël hetzelfde geloof zou uiten, dat Abraham ook tegenover Gods vele beloften toonde. In plaats van met nederigheid en geloof op Gods beloften te reageren reageerde het volk met zelfvertrouwen en antwoordde: ‘Al, wat de Heere gesproken heeft, zullen wij doen!’ (Exodus 19:8). Helaas, verbrak het volk korte tijd later de belofte en daarmee het verbond!

GENADE EN GEHOORZAAMHEID

“De bepaling, die door de toegerekende gerechtigheid van Christus voor de redding van de mensen werd gemaakt, maakt de wet niet ongedaan of vermindert de heilige aanspraken ervan; want Christus kwam om de wet te verhogen en deze heerlijk te maken, om zijn bovenmaats bereik en onveranderlijk karakter te openbaren. De heerlijkheid van het evangelie van genade door de toegerekende gerechtigheid van Christus biedt geen andere weg tot verlossing dan door de gehoorzaamheid aan de wet van God in de persoon van Jezus Christus, de Goddelijke Plaatsvervanger. In de oude bedeling van het evangelie werden de gelovigen door de genade van Christus gered, zoals getoond in het evangelie, zoals wij nu gered zijn. Het enig voorgeschreven middel tot redding is onder het verbond van Abraham.” –The Signs of the Times, 5 september 1892.

De waarheid in deze geschiedenis dient als een les en is een zeer belangrijk onderwerp met een grote betekenis voor onze gelukzaligheid! Ik wens alle lezers, die deze gedachten en deze gezegende boodschap lezen, dat zij deze blijven bestuderen en ter harte nemen. Moge de genade van God door het Nieuwe Verbond, dat bezegeld werd door de dood van Christus, hun harten vervullen! Amen.

Wij nodigen u graag uit voor de herfst
conferentie in Duitsland die zal
plaatsvinden van 28-30 september 2018.

U zult nieuwe mensen ontmoeten
in een gemoedelijke sfeer.

U kunt zich aanmelden via:

<https://www.sdarm-url.eu/Conferentie>

Suriname